

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119011730
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119011730.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Miroslava Baňackého v trestnej veci proti obžalovanému W. C. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/66/2019 zo dňa 22. 7. 2020, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 18. októbra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 5T/66/2019 zo dňa 22. 7. 2020 podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil obžalovaného W. C. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v G., na ulici M. číslo 7, v byte na 1. poschodí, dňa 20. septembra 2018 v čase okolo 20.35 hodine, po predchádzajúcich verbálnych nezhodách sa vyhrážal s pištoľou priloženou k spánkovej časti hlavy svojej priateľke U. S., že ju zabije, odkiaľ poškodená pred ním utiekla do susedného bytu a požiadala o pomoc, čím týmto konaním vzbudil u U. S., narodenej XX. júla XXXX, trvalé bytom U., ulica K. O. číslo XXXX/XX, prechodne bytom G., ulica Z. číslo 2, dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu sa nestotožňuje a považuje ho za nesprávne, nezodpovedajúce dôkazom, ktoré boli zistené v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní. Je toho názoru, že obžalovaný svojím konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa ustanovenia § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a to po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej. Z dôkazov zabezpečených v rámci prípravného konania, ako aj v konaní na súde jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa skutku dopustil tak, ako je to uvedené v obžalobe okresného prokurátora. Je toho názoru, že v predmetnej veci prevažujú dôkazy svedčiace proti obžalovanému oproti dôkazom svedčiacim v jeho prospech. Obžalovaný je usvedčovaný jednak poškodenou U. S., ale aj výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi, hlavne znaleckými posudkami zabezpečenými v rámci prípravného konania. Tieto výpovede a listinné dôkazy - znalecké posudky možno jednoznačne označiť za priame dôkazy, pretože jasne dokazujú ako a akým spôsobom sa predmetná udalosť odohrala. Výpoveď poškodenej U. S. bola v prípravnom konaní potvrdená výpoveďou svedkyne L. S. a nepriamo aj výpoveďami príslušníkov policajného zboru a znaleckým dokazovaním. Poukázal aj na výpoveď svedkyne L. S., ktorá jednoznačne korešponduje s výpoveďou poškodenej. Vo veci vypočutí príslušníci Policajného zboru sa vyjadrovali len k okolnostiam zaistenia zbrane. Výpovede svedkov M. Y. a G. L. nie je možné, podľa jeho názoru považovať za hodnotné pri rozhodovaní o predmetnom skutku, pretože oni neboli pri spáchaní

skutku a vedia vypovedať len o okolnostiach, ktoré predchádzali spáchaniu skutku. Podrobne poukázal na znalecké posudky a uviedol, že okresný súd nesprávne vyhodnotil jednotlivé výpovede a dôkazy tak z prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom a to hlavne v tom, že neuveril jednoznačnej výpovedi poškodenej z prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní, potvrdenú na hlavnom pojednávaní. Taktiež neuveril výpovedi svedkyne L. S., ktorá bola priamym účastníkom predmetného skutku v kontexte aj so závermi znaleckých posudkov, ale svoje rozhodnutie oprel o svedecké výpovede svedkov, ktorí neboli pri spáchaní skutku a svoje závery urobil po nesprávnom vyhodnotení týchto dôkazov v tom smere, že ich spochybnil bez reálne zistených a vyhodnotených skutočností. Je toho názoru, že súd zobral do úvahy len dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného a aj dôkazy svedčiace v jeho neprospech vyhodnotil opačne ako zneli ich závery. Nie bez povšimnutia je aj skutočnosť, že obžalovaný sa obdobného konania voči poškodenej dopustil viackrát v minulosti, čo vyplýva zo samotnej výpovede poškodenej, ako aj z odpisu z registra trestov. Jeho násilnícka povaha vyplýva okrem odpisu z registra trestov aj z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov. Popieranie spáchania skutku obžalovaným môže vyplývať aj zo skutočnosti, že predmetného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za obdobný skutok voči poškodenej.

Poukázal na ustanovenia § 36 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., § 15 Tr. zák., § 285 písm. a/ Tr. por. a uviedol, že okresný súd sa neriadil dôsledne uvedenými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku. Zabezpečené dôkazy tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní na súde nesprávne vyhodnotil a tak dospel k nesprávnej závere, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnej skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a vyčerpávajúcim spôsobom rozviedol, na základe akých dôvodov dospel k oslobodzujúcemu rozhodnutiu.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku a ich odôvodnenie si krajský súd v celom rozsahu osvojil a preto v podrobnostiach na zákonné a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Na podklade vykonaného dokazovania sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané len to, že obžalovaný mal s poškodenou slovný konflikt, ktorý sa odohral v byte obžalovaného na I. poschodí na ulici Jesennej č. X v G. dňa 20. septembra 2018 v čase okolo 20.35 hod.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obžalovaný s poškodenou spolu pred konfliktom konzumovali alkoholické nápoje v Pohostinstve u Legionárov a nie je sporné ani to, že už v tomto pohostinstve došlo k slovnému konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou, čo vyplýva jednak z ich výpovede a jednak z výpovedí svedkov G. L. a M. Y.. Už v rámci tohto konfliktu u Legionárov dochádza k rozporu vo výpovedi obžalovaného a poškodenej, ktorý spočíva v tom, že poškodená tvrdila, že sama sa rozhodla, že odíde od obžalovaného, kdežto z výpovede obžalovaného, ktorá bola objektivizovaná výpoveďou svedkyne L.

a svedka Y. vyplýva, že bol to obžalovaný, ktorý dal poškodenej kľúče od bytu s tým, že si má zobrať svoje veci a z bytu odísť, kým sa obžalovaný vráti domov. Zároveň je z vykonaného dokazovania, ako aj z výpovede poškodenej zrejme, že už v čase konfliktu U Legionárov poškodená obžalovanému v rámci konfliktu uviedla, že ho udá na políciu.

Je síce pravdou, ako to uvádza prokurátor, že tento konflikt U Legionárov nie je súčasťou skutku, ktorý je predmetom tohto konania, avšak krajský súd sa stotožnil v tejto súvislosti s názorom okresného súdu vyplývajúcim z odôvodnenia napadnutého rozsudku, že ide o okolnosti majúce význam pre posúdenie motívu konania obžalovaného, resp. aj poškodenej. Navyše v tejto súvislosti považuje krajský súd za potrebné z hľadiska posúdenia hodnovernosti poškodenej poukázať aj na skutočnosť, o ktorej spontánne vypovedala svedkyňa G. L., že pomerne agresívne správanie sa poškodenej nebolo až také výnimočné, pretože následne cca o polroka sa stalo v čase, keď bol obžalovaný znova na pive U Legionárov, že tam prišla poškodená s nejakými dvoma chlapmi, začala kričať, že pôjdu všetci do basy, aj sa po obžalovanom zahнала a bola agresívna. Len pre úplnosť v tejto súvislosti krajský súd dodáva, že v kontexte vykonaného dokazovania nemal, rovnako ako okresný súd žiadny dôvod pochybovať o hodnovernosti výpovedí svedkov L. a Y..

Pokiaľ ide o priebeh samotného skutku aj v tomto smere zodpovedá vykonanému dokazovaniu hodnotenie okresného súdu, že vyhrážky zo strany obžalovaného vyplývajú len z výpovede samotnej poškodenej a tieto nepotvrdila ani svedkyňa L. S., ktorá počula hádku medzi obžalovaným a poškodenu z chodby, resp. z bytu, na ktorom boli otvorené dvere a ktorá výslovne uviedla, že bol to nepríjemný krik a mala obavu z toho, že sa vonku niekto háda, avšak nešlo o obavy dostatočné na to, aby sama volala políciu a nemala dôvod sa obávať o niekoho život alebo zdravie.

Krajský súd v zmysle takto zistených skutočností objektívne vyplývajúcich z vykonaného dokazovania konštatuje, že nemal žiadne pochybnosti o výpovedi tejto svedkyne, vrátane jej vnímania poškodenej po tom, ako ju vpustila do bytu, avšak v súlade s názorom okresného súdu mal pochybnosti o správaní sa poškodenej, resp. o účelovosti jej správania sa.

Rovnako tak sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu ohľadom pochybností o zákonnosti získania zbrane obžalovaného.

Okolnosti zaistenia zbrane vyplývajú jednak z výpovedí svedkov O.. U. T., O.. B. U., Y. H., O. F. a U. O., ako aj zo zápisnice o obhliadke miesta činu. Krajský súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že sa nemohol stotožniť s názorom prokurátora vyplývajúcim z odôvodnenia odvolania, že zákonnosť zaistenia zbrane má zrejme vyplývať z úkonu, ktorým bola obhliadka miesta činu a to z nasledovných dôvodov.

Obhliadka miesta činu je bezpochyby riadnym a zákonným dôkazným prostriedkom podľa § 154 Tr. por., ktorým sa na základe priameho pozorovania zisťuje, skúma, hodnotí a dokumentuje materiálna situácia alebo stav objektov majúcich vzťah k vyšetrovanej udalosti za účelom jej poznania, zaistenia stôp a iných vecných dôkazov, či ďalších skutočností dôležitých pre trestné konanie a vykonáva sa vtedy, ak majú byť priamym pozorovaním objasnené skutočnosti dôležité pre trestné konanie, najmä ak by mohli byť zistené alebo zaistené akékoľvek stopy.

V predmetnej trestnej veci príslušníci Policajného zboru na základe telefonátu svedkyne S. podľa názoru krajského súdu bez akýchkoľvek pochybností zákonným spôsobom realizovali procesný postup podľa § 103 Tr. por., teda vstup do obydľia, iných priestorov a na pozemok, podľa ktorého (ods.1) môžu vstup do uvedených priestorov vykonať len vtedy, ak vec neznesie odklad a vstup je nevyhnutný na ochranu života a zdravia osôb alebo na ochranu štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu majetku alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody, najmä ak ide o obydlie alebo iné priestory, alebo pozemok osoby pristihutej pri trestnom čine.

Podľa § 103 ods. 3 Tr. por. po vstupe na miesta uvedené v odseku 1 možno vykonať iba také úkony, ktoré neznesú odklad alebo úkony na predvedenie osoby, vrátane postupu podľa § 99 ods. 4 Tr. por., teda vykonanie osobnej prehliadky, ak je tu podozrenie, že osoba má pri sebe zbraň alebo inú vec, ktorou by mohla ohroziť život alebo zdravie osoby.

Predmetné ustanovenia sa uplatňujú najmä v prípadoch, keď príkaz na domovú prehliadku, príkaz na prehliadku iných priestorov alebo pozemkov nemožno zadovážiť a je vo verejnom záujme do obydli, či iných priestorov vstúpiť. Naliehavým nebezpečenstvom je čokoľvek, čo bezprostredne a závažným spôsobom ohrozuje život alebo zdravie osôb, ochrany ich práv a slobôd alebo verejnú bezpečnosť a poriadok s tým, že sa nevyžaduje na takýto vstup predchádzajúce rozhodnutie, ani súhlas súdu sudcu pre prípravné konanie, či prokurátora. Z uvedeného je zároveň zrejmé, že toto ustanovenie neumožňuje vykonať domovú prehliadku, či prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 100, resp. § 101 Tr. por.

Na základe podozrenia vyplývajúceho z telefonátu svedkyne S. o možnom bezprostrednom podozrení ohrozenia života, či zdravia poškodenej, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť so zbraňou, teda policajti postupovali zákonným spôsobom, keď do obydli obžalovaného vstúpili, avšak následne riadnemu procesnému postupu nezodpovedalo ďalšie konanie policajtov, ktorí fakticky vykonali domovú prehliadku a prehliadku iných priestorov a pozemkov, na čo však nemali príkaz. V danom konkrétnom prípade teda policajti po vstupe do obydli a iných priestorov nevykonali iba také úkony, ktoré neznesú odklad alebo úkony na predvedenie osoby, vrátane postupu podľa § 99 ods. 4 Tr. por. Po tom, ako mali zabezpečený byt obžalovaného ako miesto, ktoré malo byť miestom činu a aj samotnú osobu obžalovaného, u ktorého mohli realizovať jednak predvedenie a jednak osobnú prehliadku, im nič nebránilo v tom, aby si následne vyžiadali riadnym procesným postupom príkaz na domovú prehliadku podľa § 100 ods. 1 Tr. por., resp. príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov, teda pivničných priestorov podľa § 101 Tr. por., ktorý vydáva v prípravnom konaní prokurátor alebo dokonca s jeho súhlasom policajti.

Neobstojí preto argumentácia prokurátora, že v danom prípade išlo o obhliadku miesta činu, keďže z výpovedí policajtov a v konečnom dôsledku aj zo zápisnice o obhliadke miesta činu je zrejmé, že policajti miesto činu, resp. pivničné priestory neobhliadavali, ale prehľadávali. Zbraň nebola zaistená ako vecná stopa nájdená na mieste činu na základe priameho pozorovania zisťovaním, skúmaním, hodnotením, či dokumentovaním existujúcej materiálnej situácie, ale bola nájdená pri prehliadke pivničných priestorov vyslovene ich prehľadávaním.

Z uvedených dôvodov považuje krajský súd vyhodnotenie tohto úkonu zo strany okresného súdu za správne a zákonné v súlade s citovanými ustanoveniami.

Záverom považuje krajský súd za potrebné uviesť, že obžaloba bola prokurátorom v predmetnej trestnej veci podaná bezpochyby dôvodne, vzhľadom na podozrenie obžalovaného zo spáchania žalovaného trestného činu, avšak na základe vykonaného dokazovania nebolo možné, ani podľa názoru krajského súdu dospieť k jednoznačnému a ničím nespochybniteľnému záveru, že skutok sa stal, čo v konečnom dôsledku zodpovedá dôvodu oslobodenia podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.